

بازدید شد
۱۳۸۱

۴۸۰

۴۸۰ - جن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه - تذکره پهلوانان نام برزی (قسمت اول)

مؤلف: آبرجیع بندهدی - مخبر شیراز حضرت علی - درویشوار نامه

موضوع: هیئت پهلوانان نام برزی (قسمت اول) - پهلوانان - مصاحبه

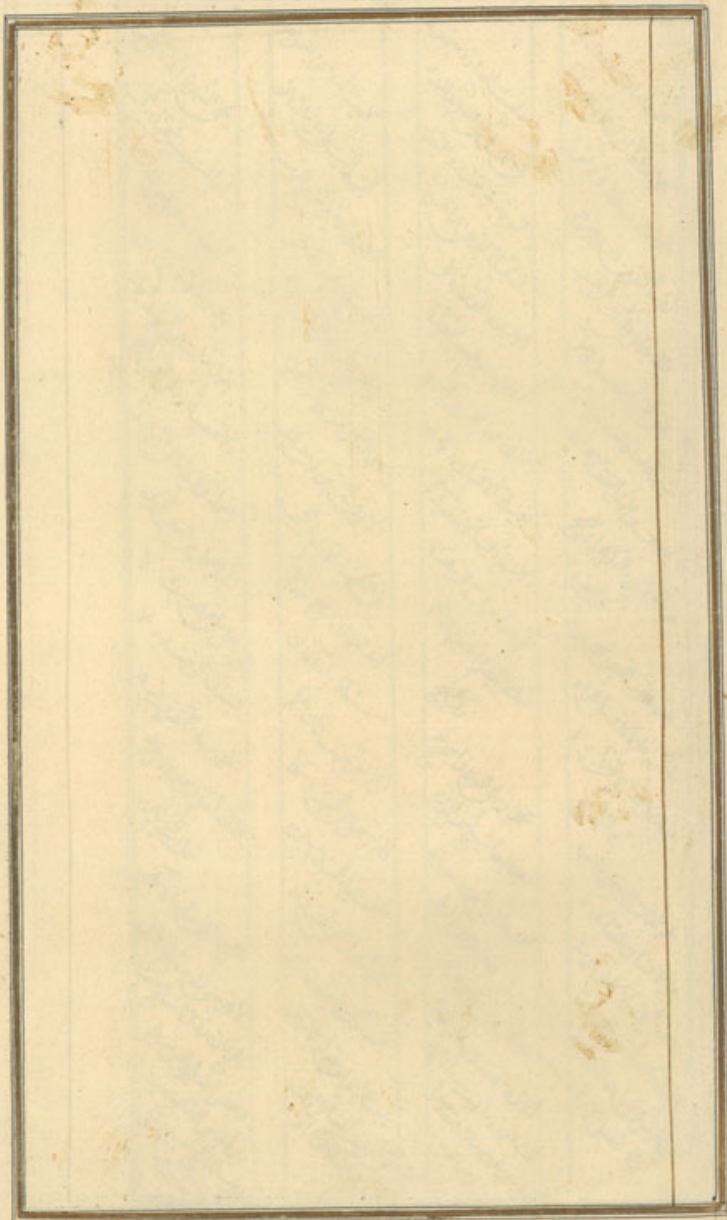
نویسنده: یوسف وزیری - ۱۱۱۵

شماره ثبت کتاب: ۱۳۶۹۱

۱۴۸۸

بازرسی شد
۶۰ - ۳۷

خطی - فهرست شده
۱۱۱۵

1871

[illegible][illegible]

دو قصه شریف سید صاحب کلام از مرصع خانات
و غیر مجرب تر قلم او است که در این کتاب
از قصه سید المصلح که اولی و ابرار است و استخراج نموده
از مختصرات است سلیمان صاحب روایان فتح الکواکب
فرمان کرده و این حدیث از ابو جعفر نقل کرده و

فصل فی بیان احوال و سیرت
و صفات و مناقب و کرامات
و شایسته های این بزرگوار

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

معاذ الله... در این کتاب...

خواجه... در این کتاب...

Table with 4 columns of handwritten text in Persian script, likely a list or index.

Table with 4 columns of handwritten text in Persian script, likely a list or index.

v 9

تجارت و بازرگانی
از طرف محمد علی

و جو کر عمل اجودت پند
و نه فرست محرم اسرار کند
و نفس زد در آرزو و جود مرد
و کار عشق به ناله و عواید کرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و در کتب و روایات مذکور است که

چشم مردم شناسد از هر که
بسته ز دست و پا غرق
ببیند

شماره ۱۰۰۰

آن گفت ریشه که گسترده

من گویم اگر حدیث می خوانی
خود را آباد و خدا را آباد

فصل في بيان ما يجب من التوبة

اینست رعایت امام محمد

ابرو به سیم برت اندول
 کل درم اندر کشته
 بر خشم اندر خشت بر سر
 تا خاک سر کرد و در

کتابخانه عمومی
موزه و کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تهران

از کمال عقل و شرف است

با سخنه از کجی ترن کت ایله
 ادرک کجی کمنه از کمنه
 ادرک کجی ترن کت ایله

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book, with visible stitching and the inner hinge. There is no text or other markings on the page.

مستخرج من

[illegible]

بن عبد الوہاب
بن عبد الوہاب
بن عبد الوہاب

مجلس و صفی
بیا علی
مجلس و صفی
مجلس و صفی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبى المبعوث رحمة للعالمين

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

卷之四

卷之四

<p>این کتاب را در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>		
<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>	<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>	<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>

<p>این کتاب را در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>		
<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>	<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>	<p>در روز دوشنبه ۱۱۰۰ در شهر تبریز توسط کاتبان کرامت و در حین غایت کمال تکمیل نمودند و در روز جمعه ۱۱۰۰ در شهر تبریز</p>

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding, with visible stitching and the inner cover material. There is no text or other markings on the page.[illegible]

از رفته خوار
 بدین نام از خوار
 چون رسیدن او
 گفتن سبب که نود و نه
 مع رانده و با و جان
 رسیده و سبب از آن

تا در آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار
 از آن وقت که در خوار

اشرف مختصر سیرت حضرت کزیر بحال نقل و تدوین شده در ده جلد است که در
 اختیار شاهان از طبع کتب بسیار آمده و طبع و کتب از این کتاب در همه بلاد
 نمود از جوین است و در کتب و در کتب و در کتب

<p>این کتاب در ده جلد است که در اختیار شاهان از طبع کتب بسیار آمده و طبع و کتب از این کتاب در همه بلاد نمود از جوین است و در کتب و در کتب و در کتب</p>	<p>این کتاب در ده جلد است که در اختیار شاهان از طبع کتب بسیار آمده و طبع و کتب از این کتاب در همه بلاد نمود از جوین است و در کتب و در کتب و در کتب</p>	<p>این کتاب در ده جلد است که در اختیار شاهان از طبع کتب بسیار آمده و طبع و کتب از این کتاب در همه بلاد نمود از جوین است و در کتب و در کتب و در کتب</p>
--	--	--

ایزعت تم می کند	سپه سالار زمین از حق	مهرام بدین صفت مباد
کر چشم بدت سدا کند	چشم بخت چشم سید	در تور سدا در دوش
یا چهره پیش با سوزان	بر روی چو تپشت پند	دیوانه عفت ای پرور
عقل نشو هیچ پند	تجربست با آن شمع از سر	ای ملک مکر بار قد
ای سرو قعاش چنان	زیناست ولی نه برکت	کریم باید دشمنانم
برگزید زنده رنج	ایکاش رود در آدمی دوست	تا دیده دشمنان بخت
یار بچو شدی که از برت	باری سوی با نظر خفت	یکروز بخوان حدیث
باشد که کبیر را از تو پند	یکچند بخیر عهده بخت	من بعد بران سرم که چند
افق که پیر روزگار بخت	بخت نیم و جیش کیرم	دنیالک کار خوش کیرم
پرورده بدم بر روزگار بخت	از من دل صبر و بار بخت	برکش با ضرورتی بود
رحمت کن که شکسته را	خو کرد و چه روزگار بخت	غم نریند بودی از بختی
سر کوفه چه بار بخت	میدار دل بخت بخت	عذرش بنابر بختی
چاره کبیر چاره عشق	من تا کن فغان کو عفت	نوازم از آن دیار بخت
	دانی چکشم که یار بخت	بشیرم و صبرم کیرم
	دنیالک کار خوش کیرم	

ويعتبر على الأطباء العظماء بطين لانهما طبيب العلم وجميع اسدته واسدته السوي
بسرور المنزلة ويعتبر الملك الخلد ويريحهم كثير في الصحاح والاربعين على باب الكوان
عند رجع الخلد من المراكبي وت كلفتم فافانهم فيها واكثرهم يدهم لها قدر عت حيلة كحسبة
فقطعهما نصفين وقما على باب الكوان لثابت بانهما فكلوا اير المنزلة على باب الجليل فكلوا
في قصير اير جبهة اير اكل الخبز ورجع في اير بعض الفاء السان لانهما في قصير اير اكل
وقيل انهم اير اكل لانهما اكل طبيا وصح طبيا والمنزلة في الخلد وعل اير

[illegible]

من النعم ومنه يستقبل وجوه الاراء عرف موافق الخطاء ومنك عن العضل على
 راية الحق ومنه حصر شئونه فقد صال قدامه ومنك لسانه امنه قومه والى حاجته
 وفي قلبه الاحوال علم جوارحه الاحباب والايام قمع لك المرار الكائن وليس في
 البرق الاطف سمع لمن كوض في الظلم يعرف بهو طغية العيون بالوقار والهيبة
 وارث الغنى منكم الخى والصبر جزم العاقبة والوصية التقوى والجليل للكتاب
 والمودة والابستغاده ووصول مدم خير من حاف مكر والموعظة كلفت لمن وعاد
 ومن اطلق طرفة فز اسفه وقد اوجب الدبر شجر على منك سؤله وقلنا نصف النصارى
 في شرفهم واجب ومنه فراق خلقه في الامور المستطاع وقلنا نصفكم الانبياء
 والنواضع كيموت المنيابة وفي سعة الاحراق كوز الارزاق كما عاكف على دنه في اخر
 ايام عمره ومركبها احيا، ثوبه حتى غاب عن عبيد واجل العصور التوفيق في شرفه
 خفت عليه الموت في ضيق النسي منكم عرف الياهم لم يغفل عن الاستعداد والى
 ولزم كل جرم مرفقا ولم يترك كل اكل غصصا لا تناف فيه الابز والى اخرى وكل مرفق
 وكل جرم اكل وان قوت الموت اعلموا ايها الناس ان من شئ عاكف الارض
 فانه يصير للظن والليل والنهار عارضا في هذه الامور ايها الناس كفى النعم
 لوم وتجب الجاهل شوم منكم لكم ليس الكلام في العباد احكاما للسا والفساد الب

ايك والذم فانه من خلق الله ليس كل طالب بسبب وكل غائب لوب لا تزعج
 زنه فكرب بعيد موافق من قريب سبل عن الرفق قبل الطوبى وعن الجار قبل الدار
 الاوراس في المبرادرك العقل استعوز اجيب كما تفهمك انك اخف ولا صدقت
 ليوم مركب عدوك من غرض على لا تعد على ضربه طالع حزنه وعذر نفسه من خوف ربه
 كلف ظله وفي من خوف ربه كفى عذابه ومن لم يرج في كلامه انظر فخره من يعرف الخير من
 لم يترك البهيم من الصادق اذا دعا اصغر المصير عظم العاقبة غداها من سب
 طاسكم الامانة في المعاصي والدون في اوزار الله من التعب والبؤس من العلم فاشرف
 بشيعة الجند واخبر بغيره النار وكل نعم دور الجنة محذور وكل طاعة في النار عاقبة وعند
 نعيم الصائرين والكبار نصف العلم اسد العلم وخليص النعم الصادق على العالمين
 من طول الجهاد سبها لولا النسي كلف ادنى العوب ايها الناس ان من سب لعدو عدو
 جنة محمد الوكيل وعدوه الحق ولو كلف لعدو عدو الاول الوكيل اعلا
 وديع الجنة ودوزخ ذواب النار ونهاية غاية الاخيه لها الف مرقاة ما من المرقاة الى الله
 حضر الفرس اياد ما عام وهو ما من مرقاة جرمه الى مرقاة ذرجه الى مرقاة لولوه للمرقاة
 باقية للمرقاة فردة للمرقاة رجولة للمرقاة كما فوز للمرقاة غير للمرقاة عود للمرقاة
 ذهب للمرقاة فضة للمرقاة غمام للمرقاة هو للمرقاة نور قد اناف على الجاهل وبول الله

استخفافا لى كما استخلف موسى هرون صلى الله عليه وسلم حيث يقول اخلفنى فى قومي
واصلح ولا تتبع سبيل المفسدين وقوله صلى الله عليه وسلم على كل طاعة فإلى نبي موالى رسول الله
3 رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يخرج الوداع ثم صار الى غيرهم فافرحا صلا سببه المنبر ثم علاه
لعضد حتى رأى باض ابطيه رافعا صوتا عال محذرا من كونه مولاة ففعل مولاة اللهم
والله مولاة وعاد من عاداه وكانت على ولاسى ولاية الله على عداوة عداوة الله والى
لله وجل في ذلك اليوم اليوم اكملت لكم دينكم واتممت به نعمي ورضيت لكم الاسلام
مكنا ولا يبي قال الدين ورضي الرب جل في ازل الله تبارك وتعالى اختصا صلى وتكرما
مكنته واعطاه وفضل من رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو قوله ثورددوا الى الله مولاهم لنقض
وهو امرع الخاسيس من ان قد لو كنتم اعظمها الارباع وطالب لها الاسماع وليس
لنقصها دون الاستغفار وانما في فاسر لها كبح وركبها فاضله واعتقادا جهالة
فليس ما عليه ورد اوليس ما لها ممتد استعانة دورها ويزل واحدتها صاحب
القرينة اذا التقى باليت بين وبينك بعد المشرقين فبئس القويون فيجيبه الاشقي على قوله
ما ليتنى لم اخذك حليلا لعلنا نلتقي عن الذكر بعد اذ جاني وكان الشيطان
للاسان حذولا فانما الذكر الذي من ضل والسبل الذي عنده والاي الذي كبره القرآن
الذي اياه جود الذي بكنه والصرط الذي عنك كتب وليس رعا في الخطام المنصرم والعوز
المنقطع وكان على شفره من النار اهل من روروني احيب ووذو والعن المورود ومضاد
باللعدو مناعا عمار الجسد ما لها من راحة ولا من عذابها من منوعة لى القوم لم يرا لولا

7
سبعة يظل لهم الله نورا ولا يلهم الله تحت عرش يوم القيمة لا ظلل الا ظلالا امام عادل وساب نشا في طاعة الله
ورجل ذكر له غلام فاضف عليه دما حرم عليه دمه ورجل قلبه متعلق بالمسيب ورجل تصدق
بصدقة فلم يوف ثمنها ثم عجز ورجل با في الله ورجل دعة امرأة ذات جمال لا منها فاني
وقال اني اخاف الله رب العالمين وقيل لا اخاف الخيل من لصوي السبع اما الزعرير فير من سوز
ماله مكره ووضعه في غرطاة لله او يسلط الله عليه جانبا فاضمة بعد زيل ليعنف في خلق
منه ليعنف انفسه او يهيج ليهيئ عليه الله او يروى في ما دار او عاقه اخرها حارب في حبس فيه
ماله او تصدق بكمه من كتاب الله ما مخرج او عوق او رقة ما اسبى وقت او يصيبه في علة وانه ينفق
على الاذوبة او ينفق في موضع من المراضع ليعنفه فليكن وقيل ان كره في خلقه هين وكره
ما راه استخف وكره في خوف به وكره كراهه كره سقط في حياض ومنه في حياض فله ورد
ومن قوله مات قلبه ومات قلبه غر من افات الدنيا وقيل في قوله ما وكراهه كراهه
الكليل في الدنيا بغير سبيل مكنونة لهدىها عجب لمن عرف الموت وهو يخاف وعجب لمن عرف
الدنيا فانه هو رغب عجب لمن عرف لاله الا حورا لا توارو بوليم بالفاست وعجب لمن عرف الحساب
وهو كخ المالك وعجب لمن عرف النار وهو يرب وعجب لمن عرف الجنة ليتها وهو يرب وعجب لمن
عرف الله فنتا وهو كره غيره وقيل على علم ما اكل من الساء وما اوسع من الارض فاشد
من الجحود اعني الجحود ابرو من القدر وما ابرو من الله وما اكرم الله فاعلم على السالم البها على الرقي
اشد من الساء والحق اوسع من الارض وقيل المنا في استمر الجحود وقد القاه اعني الجحود والسطا من
الاعراض من النار والحق الجحود الى الخير ابرو من الزهر من الصبر ابرو من الله وقيل طاهر من عيبه

طاعة ارسعيه عباده ما كان رجوا عنه ذلك وقالوا لنرسل رسولا منكم
 فاستخلفنا رسول الله الطيب المبارك اول مبعوث عليه الرضا الاسلام
 وعنه قيل قد دون غيب ما يعملون وسجدوا له غيب ما استندوا له ولما كانوا
 في منوره من المهمل ومثما من الاجل وسعهم المقلب واستندوا في الغور
 فسكرهم اكله وادركهم اكله فقاموا على كبر وجعلوا سجودا بعباد وتوحدوا عبيد
 وبلغهم ببحر وجور واستنسخ عليهم طاهره واطننه وادهم بالاموال والاعمار واتهم
 ببركاتهم ليدروا الله ليدروا الامانة والابانة اليه وليشعروا عظمة استكبار
 فلما بلغوا المدة واستمروا الاكل احدثهم لدع وجعلوا اصطلمهم ففهم فخصفهم
 من اخذته الصبي ومنهم من اخذته الظلم ومنهم من اخذته الجور ومنهم من اخذته
 وكان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون الاول لكل اجل كفا فاذنوا
 العتاب اجله لو كلف كف ما يرى اليه الظالمون والى اليه الاخرى ليرى اليه
 عز وجل ما هم عليه مقفون اليه صابرون الاواني نسلكهم انما الناس
 كهوثر ال فرعون وكتاب خطبي امراييل وكسفني فرعون في قوم فرعون
 الباء العظيم والصدديق الكبر وقيل سفلوا ما وعدوه وبل الى الاكلعة
 الاكل ومضت النار وخففوا السنه ثم يلزمهم الموات جزاء في الدنيا
 ويوم القدر يردون الى اسفل العذاب والله بغافل عما يعملون فاجزاء
 محجة وانكر محجة وحالف به انه رعا وعزولون وانتم في ظله واستندوا الى

وبما شئت حمله لشره كسبون فاذا دخل القبر اناه ممتحا القبر فالقبا الكفاية لموت
 لموت ركب وما دفتك ومن خيب موتك لادى شعولا لا ديت ولا ديت نصرا
 يا فوخه برزقه مهاجرة ما خلى لدع وجعل من داه الا تدع لها ما خلا الشعلين ثم تخرج
 له بال السار ثم لولا ان لم يبرح حله ولسلط الله عليه حيات الارض وعفا رباها
 وهو ما فنهت حتى سبته لدع فبره قد سد عن العذاب المعج والعين المهمل الى المعج
السابق بالياء المشاهة من تحت وبعد الالف فانه ثم واو واخره فانه معج هو
 الذي يخرج من راس الطفل اذ كان قريب عهد بالولادة وجعل يافع المصباح له
 وانما سمى النار ابي الشعلين لعظم ما بها بالنسبة الى ما في الارض من الحيوان
 والعرب يظن على ما لا فائدة وشان اسم الشعل في القاموس ومنه الحديث ان ابرك
 كتم الشعلين كتم بلسه وعذري في قيل يمي ذلك لردانه اراها وقيل لانها مشقة الشعلين
 ولعل الحكيم في عدم ملأ الشعلين ذلك انهم لو سمعوا لصاروا امار ضروريا من منع التخفيف
 وقد ورد احدى سكك من طرق الماصد والعام لنسب الحيوان العجم نسج سموت
 عذاب الميت في القبر في الامام الى جعفر بن محمد بن علي الباقر عليه السلام قال قلت لابي
 ان كنت لا نظل اليل والعم واذا ارعانا وليس مني الا وقد رعى العم فكيف نظر اليها
 وهي عليه المكدة ما حول ثوبا ههنا حتى تنزع منه فاقول ما دعا واعجب من ما يصل
 فله في الكافر نصيبه من جاني الله سنا الاسمها ونسبها الى الشعلين رواه في الكافي

وعنه زيد بن ثابت قال بينا رسول الله في حائط لني الجار علي بن عبد الله وكان معه
اذ عادت به كعادته فلقد واد اقر سنة او خمسة فلقد صر مرفوف اصحابه الا ان
قال رجل انك في مأواهم في الركن فقال له من الاله قبل في قبورنا
فلولا اننا لنفوز الدعوت لعدا لرسولكم من عذاب البقر الذي اجمع منه الحديث
فبسط الله عليه حياض الارض وروى في الكافي عن الامام ابن عبد الله
جعفر بن محمد الصادق عليه السلام في تفسيره اننا لولنا ولها ما نفعل
الارض ما انبجوا ابراهيم وروى الجمهور انه هذا المضمون هذا العدد والخاص
والسبب قال بعض اصحاب ابي ولا معنى له سبب من التخصيص هذا العدد
فلعل عدد هذه الحيات تعدد الصفات المذمومة كالجور والباغ والكفر وما
الافلاك والمكائات والديفانها تشعب وتفرع وانما كثر روى بعضها على حدة
عن النساء وانهم كثره وبعض اصحاب الحديث في كثر التخصيص هذا العدد
ظاهر في اقناعي محمدا ان قد روى الحديث في تفسيره وبعض ائمه لخصه ^{على}
الحديث ومضى لخصها اذ اعاد تصادف وزاد على ما روى في تصانيفهم من صلوات الله
اذ قال في تفسيره انزل منها لعمرو ولعمرو من ابي والانس واليهام واخره
وتعبر بغيرهم بعبادهم فتبين من الحديث الاول انه سبحانه بين لعباده عالم مرفوف
هذه الاما، السد والتسمي من الحديث الا انه لم يصر في النساء الاخر و

القوبلة الرجوع ونزول العبد في الجنة ومعناه على الاول الجوع على المعصية الطاعة على الثاني
 الجوع على العقوبة واللفظ والتفضل في الاصطلاح والندم على الذنب لكونه ذنباً في الندم على تركه
 لا فرق بين الجوع في الدنيا والجوع في الآخرة بل هو واحد ابد والظاهر ان الندم لا يتم الا في الدنيا
 والكلامة الجامع في الباب ما لا ينفرد في الباب بل هو التوبة لا يحصل الا بتحويل امور الدنيا
 مرفوض الزنوب وكونها بما هو العبد مجبور وسبق ان ذكرنا في هذا الباب في وقت حصول التوبة
 حاله ان يسهل في تلك النوات الحرة ان يسهل في التوبة وهذا التمام وانما يسهل في التوبة
 بالندم واذن في هذا التمام حصل حاله ان يسهل في التوبة لا يسهل في التوبة والاستقبال في التوبة
 بالكلية موزوناً من جهة طلبة التوبة والمتعلق بالاستقبال في التوبة على عدم التوجه اليها في التوبة
 بهما مستجاباً بالمتعلق في ما يسهل في التوبة والنوات في التوبة في التمام في التوبة في التوبة
 والتفضل المذكورات امور موزونة في التوبة في التوبة على ما يسهل في التوبة في التوبة
 انما التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 وقد عرفنا انما التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 وتفضلهم في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 على التوبة التي يسهل في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 حتى لو عاقب بعد التوبة كان ظناً او تفضلاً في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 والاشارة على ان يسهل في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 وتوقف المحو الطوي طاب زاده في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 وروي عن النبي صلى الله عليه واله انه قال من توب الى الله توباً صحيحاً وصريحاً توبته الى الله توباً صحيحاً

في اربعة اشياء طلبنا العتق في المال فبعضنا في القناعة وطلبنا الجاه في كسبنا فبعضنا في
 الحق في طلبنا الراحة في الرزق فبعضنا في قلة المال وطلبنا التفرغ للباس والطعام
 فبعضنا في العبد الصالح وقال علي بن ابي طالب في اربعة اشياء فليقل كثر الرزق والفقر والندار
 والعتاق وقال حاتم الاحمدي رحمه الله اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد
 الا اشياء في العتاق لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد
 فدره الا المودة وقال بعض الحكماء ما لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد
 ونسب الورد ما لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد
 الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد الا اربعة اشياء لا توفد
باب الخامس في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 خير التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 بالافواه خير التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 حبس الدنيا في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 فلو والراجح في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 اهل الجنة المنة الراضية عنها ووجهها والوجهها والوجهها والوجهها والوجهها والوجهها والوجهها
 الصاحب العيال وقيل في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 الفرض في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة
 فلو في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة في التوبة

لولا غرض خصال لصادق الناس كلهم لما طبع القناعة باطل والوصف على الدنيا والتمسح بالفضل
والإيمان في العمل والاعجاب بالآراء وفك كل من معاد من كثر كثر شدة كثر طرقة
كثر طرقة كثر شهوة ومن كثر شهوة كثر ذنب ومن كثر ذنب كثر فناء قلبه ومن فناء قلبه غرت
في آفات الدنيا وبها وفك شوق إلى الدنيا اختيار الفقراء حقا والاعتناء بغيرها اجتناب
راضة النفس وزالة القلب وغرور به الرب وخفاء الحساب والورع العليل والاعتماد على
تعب العسر وشغل القلب بعبودية الدنيا وشدة الحجاب ونقص العمل في الآخرة ولذلك قيل
وغرنا نطاشي غمرتين دواء القلب بحال الصالحين وقوة القول وحبب القلب بغير السبل
والنفع عند الصبح وغر بعض الحكما بين مدي المعوق خمر عقاب من جاوز بهن إلى التوفيق
اختيار له على النعم واختيار البعد على الرضا واختيار الدلالة على العز واختيار العز
على العزول واختيار الموت على الحزن وغر سفيرة الموتى لا يفتح بين الدنيا والآخرة
ومنعه خمس خصال طول الأمل وحصر الغالب وشغل السوء وقلة الورع ونسيان الآخرة
وقال عالم العجالة السيارة التي في خمس خصال فإمر سنة رسول الله اطعام الضيف
إفانك بجزية الميت إذا ما في ذرئك البكا إذا دك وقضاء الدين إذا حاد والموت
من الدنيا إذا وط وقال شوق إلى شقى الميراث شيئا لم يبق الموت ولم يبق عليه
ولم يبق لم يعزم على التوبة وقطعه بقوله وغر على لم عليك خمس خصال فاعلموا عبدوا الله
بقدر حاجتك اليه وخذوا الدنيا بقدر غمكم منها وادنوا إلى الله قدر طاقتكم على عزابه
وتزودوا بقدر ملككم في العز واعلموا الجنة بقدر ما رددوها في سبل راي مع الاحتياط

أدخلوا آل فرعون أسوأ العذاب وذا العطف لعنتم في الرض على النار
غدا وشيا غدا العذاب بعد قيام الساعة تكون في القرون عنه الامام العبد عبد جعفر
ابن محمد الصادق عليه السلام في تاريخي في تاريخي قبل القصة اذ لا غدا ولا غدا في يوم القصة
ثم قال ما اسم قول الله ورجل يوم يوم الساعة ادخلوا آل فرعون أسوأ
العذاب ومنها قوله وفي اعرض عن ذكرى فاقوله معيشة ضنكا
وتحضر يوم القصة اعني فقد قال كثير المفسرين انه المراد بالعيشة العصف واد
البرق في سنة ذكر القصة بعد ذلك ولا يجوز ان يراد بها سوء الحال في الدنيا لان كثير الكفار
في الدنيا في معيشة طيبة لهم ههنا غير صف والموتى البضكا وروى في الحديث
الذي ياتي في الموت وحبته الكافر ومنها قوله في حي قوم اغرقوا فادخلوا النار
والغا للتعقبت من غرقها فالمراد نار الرزق ولوا واد اسماء اذ داخلهم النار يوم
القصة
لكان المناب الاية ثم كما كفى في في وهو مذهب في قديمهم القول على
الارواح بعد مفارقة ابرامها العنصرية با شياخ اخر كما قلت عليه في حادي
قول الشايع وذا قوم تحيف لان الشايع الذي اطبق المسلم على بطله في قوله لا راد
يعزوا اجسامها اجسام اخر في هذا العالم اما عنصرية كان غير بعضهم ولعنتم في النار
والمنح والفرح والارح او فكلية ابتداء وبعد ردة في الدنيا في العنصرية على اخلاقهم والارح

گفته بود که در عالم دیگر رفت
که این ضم شدی گفته شد به کافان
کسی که من جهان گردا شده سلم

الوالحسن بن محمد بن
مروكی قناری الدلی الموم رجبیه و جمادی الثانی
منیر سواد مہر موم و کرم منیر اسلم صلاک

بسم الله الرحمن الرحيم

باب در بیان فضیلت علم

کتابخانه خاندان سلطنتی

مفتی محمد رفیع

سید کاظم

ولکی دینت باغی
قادر و مدبر

فایز بنیاد و
میرزا محمد علی خان

Handwritten signature or mark.

اول تو جابن بر سر
تو جابن ندی ای

فدغزبلا م

کروین ام بدو و منمنه
ورغن من رزقوت نرا داد

کریمتہ بہار احسن فقرا

فاس المبتدع بياض من هم فقر او
ع

18

43

(میں نے)
 کتبہ کر کے دیں۔
 حضرت مولانا
 صاحب
 (میں نے)

بسم الله الرحمن الرحيم
مولى محمد شاه چهارم از سلطنت
در شهر اصفهان
در روز جمعه
در ماه ربيع الثانی
در سنه ۱۰۲۰
توکل علی الله

بسیار پیوسته در دکانی کمر گشت آری چون خوابی بسته که جانی در دست تو چو که تو را در دکانی بسته که تو را در دکانی بسته که تو را در دکانی بسته	از هر دکانی که داری خبر آن می گویند که آن دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان	که کسی آن دکان را در دکان و آن دکان را در دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان	بعد از مدتی از هر دکان و آن دکان را در دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان
این سخن بماند در دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان	که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان	که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان	که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان که در دکانی دکان

در تفسیر این حدیث که استغفار است
فایده این حدیث که استغفار است

استغفار از هر دکانی که داری خبر
آن می گویند که آن دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان

که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان

که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان

که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان
که در دکانی دکان

ز دل آلوده نهک معصیت توان نقور ز تشوش دام دانه خار کیونیک را هر نفس کرد اندن از چادر پایه تخت ایستاد میکند در پایش	سخت دشوار است که افت زدن بسیار ز راه جان طفلت ذوق کرد در سخن تا چند بایه دو و تصدیق زدن میوه مهر ز نام عدل افش نکین	ز دل آلوده نهک معصیت توان نقور ز تشوش دام دانه خار کیونیک را هر نفس کرد اندن از چادر پایه تخت ایستاد میکند در پایش	سخت دشوار است که افت زدن بسیار ز راه جان طفلت ذوق کرد در سخن تا چند بایه دو و تصدیق زدن میوه مهر ز نام عدل افش نکین
خبر و زنا تو ام افتاده است در میان کردن یک پریشانی میباشی غم همچو کس در خیالش که بر تو این بر دیش و سخن جش میباید رنگ دوست	با خیال نقش بای تو من خطین که ز کج جوهر کند قدر که در دست چمن مینب ایجا جوت شایان که در دست آفتد رسد که افغان که در دست	خبر و زنا تو ام افتاده است در میان کردن یک پریشانی میباشی غم همچو کس در خیالش که بر تو این بر دیش و سخن جش میباید رنگ دوست	با خیال نقش بای تو من خطین که ز کج جوهر کند قدر که در دست چمن مینب ایجا جوت شایان که در دست آفتد رسد که افغان که در دست
میکنه پدل دعای دولت پانیده ناجیا باشت بر خویش بکدر خط رنگ بخوشیده با اثر زخم کل از لبه ان ناپت ساز کیند	میج آمین میرا و از لبر روح الاین باو بدشوش غم باشد به معصه قرین برق بخندیده است غم چشم بکجا در که خنده است نقد فانی حباب	میکنه پدل دعای دولت پانیده ناجیا باشت بر خویش بکدر خط رنگ بخوشیده با اثر زخم کل از لبه ان ناپت ساز کیند	میج آمین میرا و از لبر روح الاین باو بدشوش غم باشد به معصه قرین برق بخندیده است غم چشم بکجا در که خنده است نقد فانی حباب
بر این خنده ان غم شفته نشانه حاصل بر خنده کریه پیچ مسکی عاقبت هر طرب باخته شور لعب کس بچین و رطبه فال چه رحمت زنه	بر رخ خنده ان صبح شاد است آب که کل خنده ان کشند بر سر کلان آفرین بر پشترشته خمار عذاب سلح امید امر محبت ساهان	بر این خنده ان غم شفته نشانه حاصل بر خنده کریه پیچ مسکی عاقبت هر طرب باخته شور لعب کس بچین و رطبه فال چه رحمت زنه	بر رخ خنده ان صبح شاد است آب که کل خنده ان کشند بر سر کلان آفرین بر پشترشته خمار عذاب سلح امید امر محبت ساهان

قصیدہ شریف	غزل شریف
چند آفرینش قدرت متطابق صاحب عالم چند اند جهان مختار	حکم فرمای سپهرین متکالی والی دولت سپاه ملت اقبالین
در تہیت و تولد تو امان	
ای آرزو منہ رفع حجاب کن نہک طرب گراں بندہ آغوش واکند ہر سو نسیم را بچہ شمع میوزد ہم سیک النقی سب دو کو نہر خط	عالم ہمار شد ہمین اثنا بکن یک برک کل بروی دو عالم نقاب کلہا کی شمع ہم پیر برک کلابکن آفاق را بوجہ سعادت خطابکن
در حق جاودانہ یارب عاز ہر کہ	این پاک طہنتان نوبت تہیتا بکن
انکہ با ظہار او شاہد بقیق دست وانکہ در آئینہ محبت ما ز اغ او سرخ ولایت از وقتبیس نور قرب پیکر او در ظلمت فضا ہزار انجمن گرفتہ دی جلوہ کر صورت اچاؤ وز نری صبح او از دم تہیت بقیق	از تقی یان کن کشت مظاہر آب علم عمان میند لعل جنبالی بر آب شخص نبوت باو متفخر اثنا ب پایہ او در عدم صبح ہزار آفتاب ماند تر تا روز حشر دیدہ حق بین خواب لمتہ ہر قدم رفع نکردی حجاب

تاتہ خیمہ من آئینہ دار نمود طاہر این کشتن رختہ بال موس مشت چشم سپانست پر دینیا باز دین صورتہ حیرتہ آئینہ است کز چمن عجب تار ہر چہ عیان میشود چشمک این بزم رنگ جام بپاشا نزد کل کلبلی بزو خیمہ بیاض وجود کر نہ شر بادہ ست پاتی بزم ہوا الہ ہوا داغ شد یکلب نکر تو جام قافلہ بوجہ اپت دشمن اسودہ کم آئینہ عرض صبح صقیل نارنگین منکشف از ہر عبا جوہر تابان روز مرکز کچکست بوجہ صغیر غلام ہجرت علی بزورہ بصول بپاشا ہجرت شرا بہرست طرف باغ غلام شور طظہر توام صد نام است	آتش سودای کل دادہ غبارم بپاشا بپل اس عرصہ ام در غم صد تہاب چصل این آن نالہ برق منطرب صورتہ کارم بومین حیرتہ عالم سب یکدو پنس پیشینت بر اثر سب ارچہ نشد این کل از بوسہ وفات باز بدشت عدم ارچہ نماید ستاب ور نہ چشک بپرت روطب ترا سپنہ چرا کھکھ رم کلہ نہ کر دہ خواہ سباغ رنگ از چہ رویت کر تو ستر اقصا خیمہ اقبال بر بپتہ بپاش فلکاب تیرہ بد پایہ آئینہ ما ہتتاب رنگ فرد بردہ ست آئینہ شش ہجرت شتر نہ اشت غیر شکاکت یک سہ چون شک بعد از غرہ در کار نغمہ این سپاز و ہم غرتہ صد کوس
---	---

درالم آباد یا پر چشم کشون کلاه
 برود از نظر نیست فراتر شکرون
 مجرم کوسر ویکر نیست از هیچ راه
 دیک جفون میبزم از نفس پوخته
 آینه غم بیکه یکم و فا
 بیکه نفس پوخته یا پس در جگر غم
 کای تر ناله است داغ دل عاشقان
 آنچه ندارد و ام نیست بغیر از غم
 نقش نای ظهور یکت در نظر
 عالم آثار رنگ لوح مثال پوخته
 سمیت اگر روشن است نیست سنا
 الفت کلفت است در درینا
 رعیت اسبابا چن صفت
 چیت تره همان باد جمال بنی
 برک جد و ث قدم نقد وجود عم
 رابط علم عیان و اسطر اسن

عشق لعل داغ در دهن مرا آغاب
 هر که شود گرم رم نیست فراتر کباب
 راه نه ارم برون برین نفس از هیچ باب
 چشم بوسه میدم از نکه رفته آب
 دل به واسطه ام خانه الفت فرا
 غم بکل طرح داد لعل پیسم جواب
 زینم اگاهیت چند بوم انتیاب
 آنچه نه بند دشت نیست بحر افلاک
 اینم نامفصل و انهم به احتیاب
 زین ورق شسته نقش روی چناب
 ز آینه به عیار جلوه ندارد حجاب
 ضبط لعل مندن طبع صلع کباب
 بخود ساز کن بوسه تره شتاب
 کاینه آثار رنگ دارد از انجلوه تاب
 صورت بکر گرم معنی کنج صواب
 خواجه کون مکان صاحب هر کتاب

انقدر به نیست قطع الفت این آن
 صبر اندیش دارد نهک و دور
 جوهر مباح تیغ از میانش روغن
 به کلف محبت دود مرگ عالی حمت
 از صفایان چه امکان خطا
 که حمت فیضها از حشمت انبیکه
 ربی دود از فکر تابد نه توان فتن
 در دواغ ناله دل را از طبعه چاره
 شکوه میبزمند ز غم دل بقدر حزن
 بکس که کون صفای دل اگر منطوق
 شمع به هم مقبول نه و ملک لب
 کس قلم چسب ازو با بنای رنگ
 صاحب چن شکم را خنجه خنک
 به زینت از اهل بزم خوشن خطا
 بر زبان میبزمند نه و منفر امیر ادل

که شش جبرست کز تیغ نکه خواهد پیکان
 از سیمابین آینه میبزمند روغن
 از زبانیت انقدر زبانی ز غم
 اختلاط آب با آتش نه ارد امتحان
 جوهر از آینه روغن میبزمند عیان
 چه روغن میشود چون فتن ان سیمان
 دل چو روغن شد خیال غیر محققه
 تیر چون از خود روغن میبزمند کمان
 این وین آن به که چون سوزان
 خانه آینه خواهد از نقش شد بر سران
 سایه نیست به چرخ پس میبزمند کمان
 از سیمابین آینه میبزمند روغن
 هر چه اینان میبزمند و میرود از غم
 بر این صله ی پیل از کوی خزان
 از جوهر شکل شود ظاهر متاع کاروان
 به زینت از اهل بزم خوشن خطا

میت تنها غلبه ایچن طوفان غرض فید کردن باعث روزه چندین در خط زنده و کانا انقدر با آب موجود ارم اما جنبش مرگان نخواه چشم تن شد ملوکه کرد با سبک و خمر غیر آب کل این دریا کام خلق مس برک عیش سینه چاکان به تلاش اوده بوی ادی میت طبع ظالم از طهارت چند با شرف غافل از کف حسن سخن خجسته چند خمر چشم پوشید چهره نهاد و کند و جیت از گرد آب در خط زنده و کانا انقدر با آب موجود ارم اما جنبش مرگان نخواه چشم تن شد ملوکه کرد با سبک و خمر غیر آب کل این دریا کام خلق مس برک عیش سینه چاکان به تلاش اوده بوی ادی میت طبع ظالم از طهارت چند با شرف غافل از کف حسن سخن خجسته چند خمر چشم پوشید چهره نهاد و کند و جیت از گرد آب	ارود از بوبرک کلمه زیر لب چندین مشت بل تیر غیر از جلقه دام مکان بر هوا چون کاغذ بادست کشیدند کار لنگر میکنند بر کشتی اینجا باد بل خط میط کشت معنی را رک خواب کران چون فتنه هر چند بر پشت شکم نهان ز غمنا از خون خود دارند بر لب بیکان شعله در درو کر آتش کاه کیز در دین منفر بار یک در دین و بوی میان طالبی بی آنکه غافل از جانش دشت هم در سحر کرده آب از ریکان از غلبه عشق آیدون نهاده و کان ریشه را در و اندامها زبان حشمت خان نیت موجودیکه باشد غافل از دوی چون غمش با رسید به شدت سر بل خمر تا چند بر سر رخ منقبات
--	---

تا قیامت شب از اسکت اغوش چو سپوزن کور کچه دیده کوتاه در خیال رشته عمر ابد بونه او	حاشین در کپوت مرگان باغم دیده کان در خیال رشته عمر ابد بونه او
---	---

در شکست دادن صف محض هوا

صف محض است کتب به نیازی ناهمکن لب و هم کو در چشم مغروران قیاس ثابت سپایه یح در لیس فلک کوشتر محبت امکان ناهمکن بجوش اوده در سبک کمر از کمر همه کرا سنا کروی زحمت عداوت کو در دین از دین از دین	صف محض هوا در شکست کجاست ممود از اعتبار باطل اگر ام خول مردون فدا دهن از یک نقد را بونا تو کو بهر کرد بتبر در طوفان هم ز دینک آینه دریا چه مینه عقل فرشته اعد مر ما قدرت با کن بر بونا لیل کرای سلطنت از دین
--	--

بهاوردی ز دل زنگار باطل فر غیر و هم به کنون اکنون ز و هم ظاهر مظهر بر آبیرا همکن تو هم فرما ملک لاشه یکیش همکن باقال بقدر صمد او امر نو همکن	حق است آینه دار جوهر یک همکن فر نیت مخلوق سمجده لایک و دل شبهه ایجاد است در آبیرا همکن جهان در خور و اسفند او کی در نظر دار سنگ و جو بند از این کینه مال کیم نیه
--	--

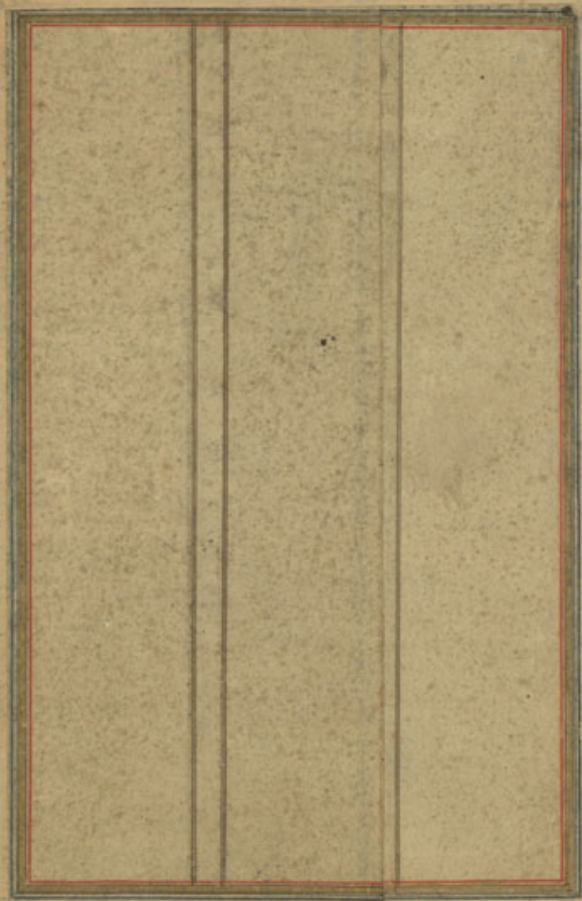

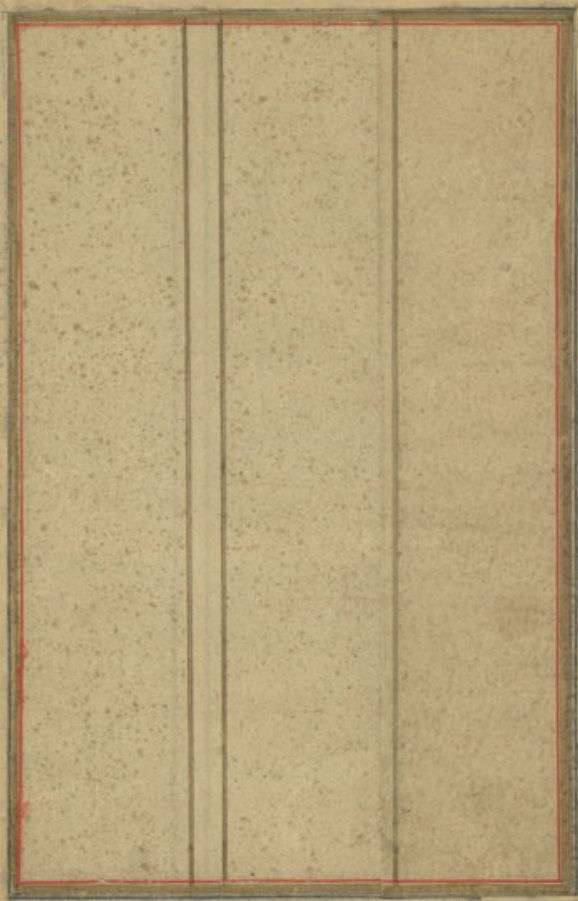

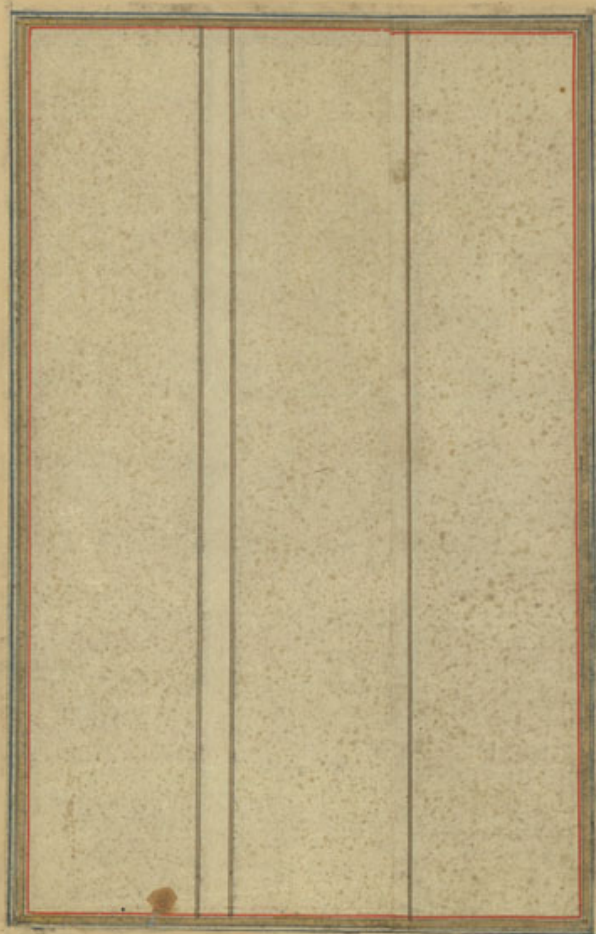

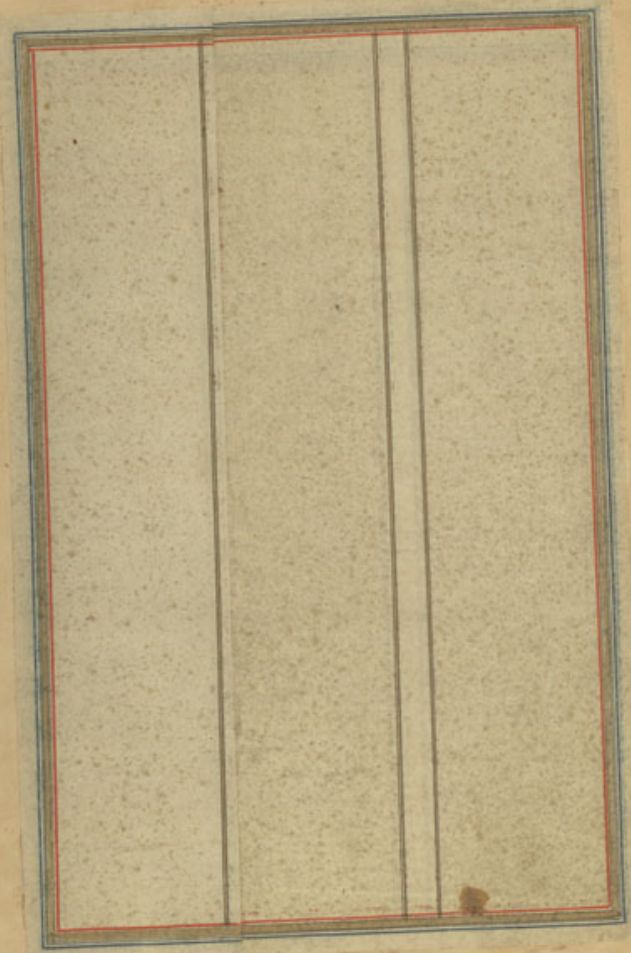

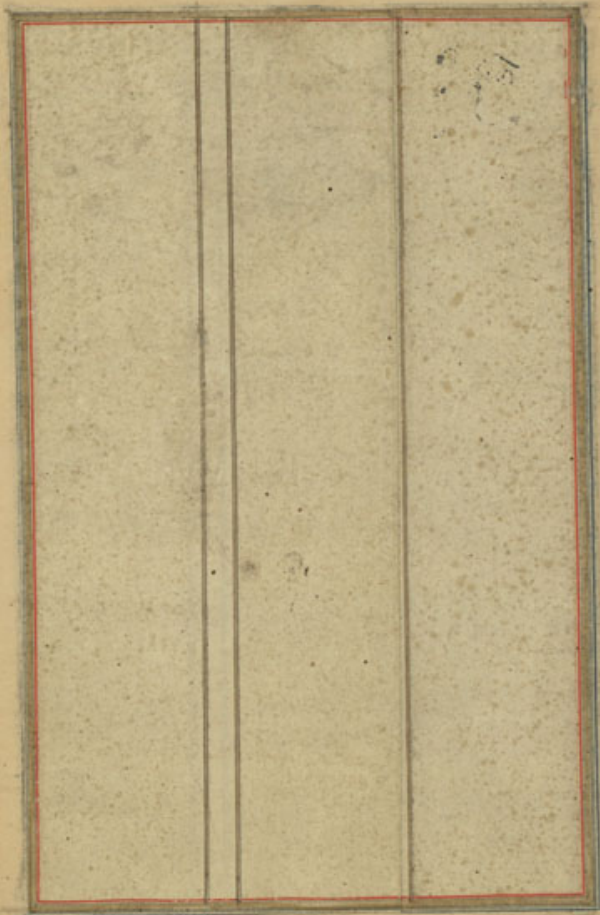

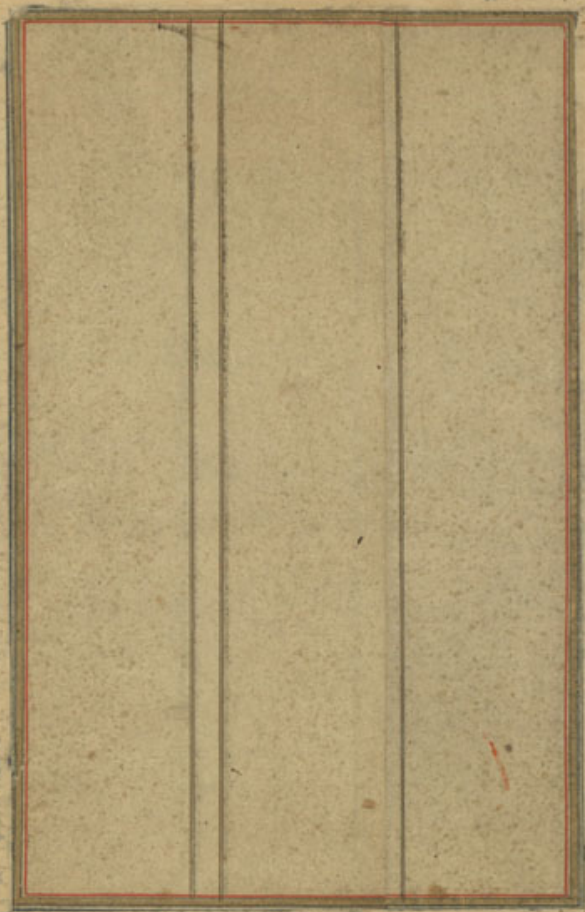

٢٠٥

٢٠٦

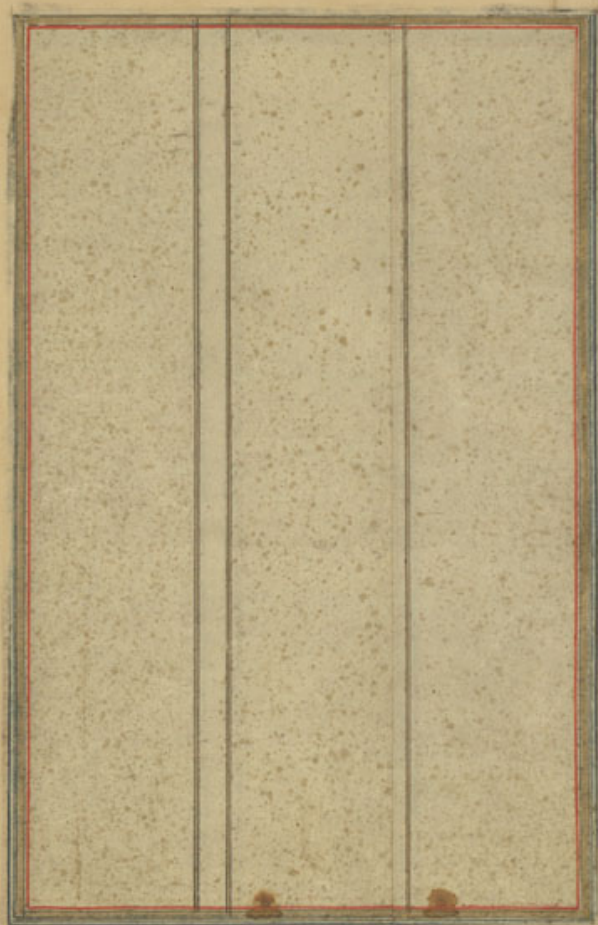

2.1

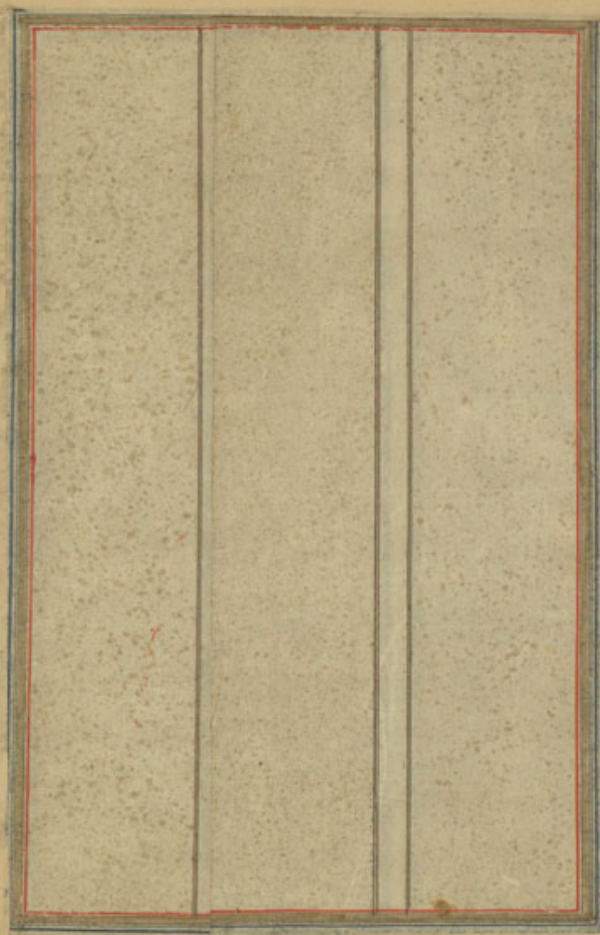

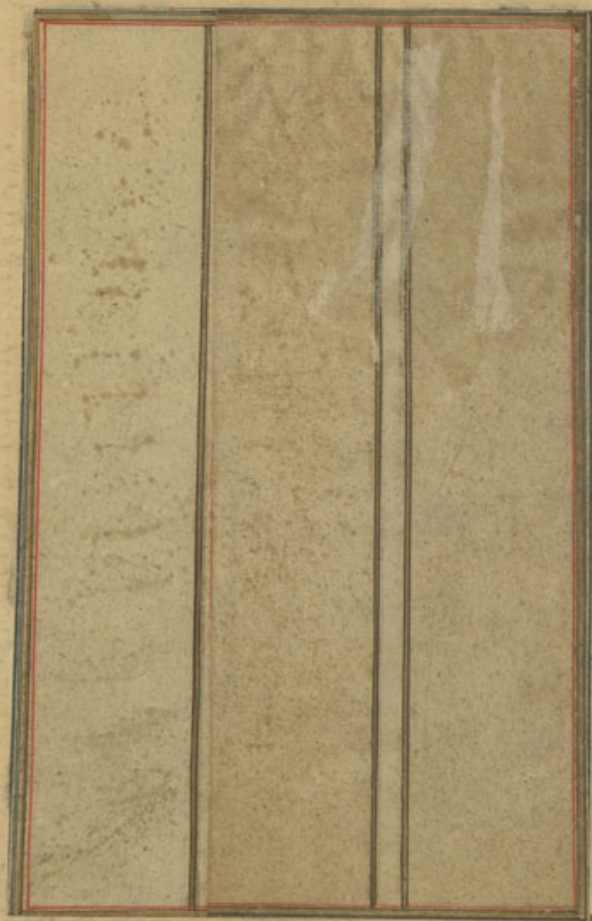
2.1

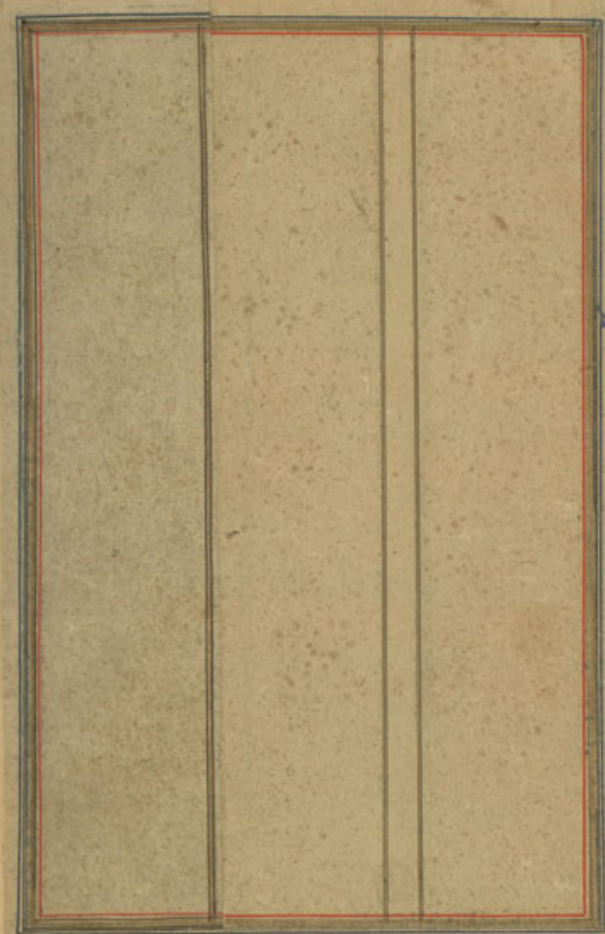

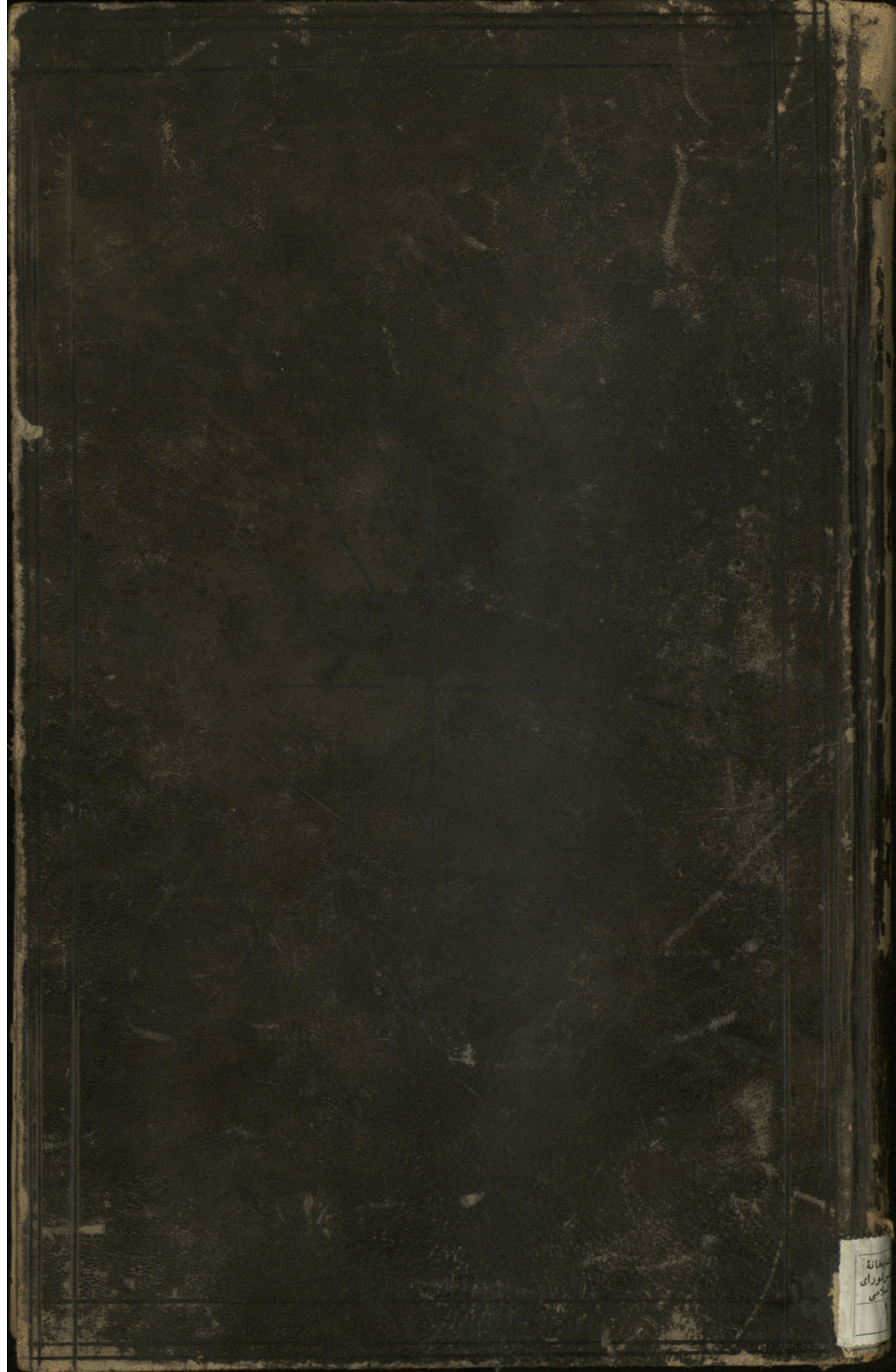

کتابخانه
میرزا یونس
مشهد